

Благословенна Богом

В шалених мріях тихих вечорів,
У ніжнім сяйві місячного дива
Закоханих чуть шепіт на зорі:
Лиш очі в очі, звабліві й щасливі.
А в морі синім вогник майорів,
Сміється тихо хвиля вередлива
В блакиті неба -- тіні кораблів,
І вітер пирха втомлено й примхливо.
У затінку старезних яворів
(Віками тут на чатах незрадливо)
Підсніжник так блакитно струменів
Серед зелених шатів -- справжнє диво
В рум'яній легковажності плодів
Росинки-каплі мліють жалобливо
А в небесах, у криках журавлів,
Життя вирує, як огонь, бурхливе
Пожежу в небі промінь розпалив.

І жайворонка голос десь журливий,
Налитий колос буино задзвенів,
Голівку стиглу хилить шанобливо.
В дорогоціннім золоті ланів
Волошки сині світяться грайливо,
А небо прихилилось до полів,
Краплини животворні ллє сльозливо.
Моя Україно! Мріє світлих днів!
У соловейка пісні чарівливі,
В величності Шевченкових віршів,
В молитві українки ти -- щаслива.
Моя родино! Символ моїх днів!
Моя єдина, щира, незлоблива!
Живи, цвіти, люби своїх синів,
Благословенна Богом ненько сива...

Наталія РИЖА,
сміт Володимирець.